

Adriaan Van den Hoof blikt terug in voorstelling en in boek

“De hunkering naar een simpelere wereld is de rode draad in mijn werk”

Onder de titel 't Zal Schoon Zijn Als Het Af Is laat Adriaan Van den Hoof vandaag zowel een nieuwe zaalshow als een boek op de wereld los waarin hij terugblikt op zijn vijf vorige voorstellingen. “De hunkering naar een simpelere wereld, het blijkt een rode draad in mijn werk.”

Van de vijf solovoorstellingen van Adriaan Van den Hoof (49) de afgelopen veertien jaar stond geen letter op papier. Voor zijn nieuwe show 't Zal Schoon Zijn Als Het Af Is wijkt hij van zijn beproefde methode af en liet hij alle vorige voorstellingen uitschrijven. “Verwacht geen best of, want er zitten ook nieuwe stukken in. Ik beschouw het als een voorstelling doorspekt met citaten uit het verleden.” We geven alvast vijf van die ‘citaten’.

Marina's in de Hunkemöller

“Binnen dees en tien jaar gaat de

zee vijf meter stijgen. Da's wel een probleem, want *welle* gaan altijd naar een strand en dat is maar zeven meter diep. Dus dan *gade* nog maar twee meter *hemme* voor te liggen, feitelijk.”

“Toen ik dat hoorde aan het pas-hokje in Hunkemöller, dacht ik: damn, misschien moet ik dit eens op een podium vertellen. 90% van mijn materiaal bestaat uit dingen die ik of vrienden van mij echt hebben meegemaakt.”

Genaaïd in het theater

De heropening van de theaters biedt een uitgelezen kans om nog eens op te lijsten waaraan hij zich ergert als hij zelf in de zaal zit. “Op de toneelschool heb ik kennisgemaakt met Tsjechov, een fantastische schrijver. Als we een stuk van hem speelden, dan leefde dat. Maar dan ga je zelf naar een opvoering kijken van datzelfde stuk en ineens is alle humor verdwenen, duurt het een uur langer en zit je te knikkebollen in de zaal. Dan voel je je echt genaaïd.”

Van gsm tot iPad

Een stokpaardje van Van den Hoof: de haat-liefdeverhouding

met technologie. “In mijn eerste voorstelling zeg ik: zo'n gsm, dat is kut, zeg. Een show later: die iPads, wat zijn dat? Om dan een show later te bekennen: ik heb zelf zo'n iPhone. Zelfs mijn ouders hebben nu iPhones. Mijn moeder stuurt vaak spraakberichten die nergens over gaan. En veel onscherpe foto's.”

De wereld volgens Otto en Finn

Otto en Finn, de zonen van Van den Hoof, duiken geregeld op. “Toen we samen naar beelden van vluchtelingen in bootjes zaten te kijken, vroegen ze: papa, als het hier ooit oorlog wordt, gaan wij dan ook vluchten? Wat zeg je dan? Ze zijn nu 14 jaar, ik zie hun onschuld verdwijnen, en dat vind ik jammer.”

Chiclettekes aan het naftstation

Herinneringen aan reclames van Ponica, message parties of de tijd dat je nog twee *chiclettekes* kreeg toen je ging tanken. “Ik ben nostalgisch van aard, ja. Je weg zoeken in het leven is vaak erg moeilijk, erg complex. Door nu alles eens op een rijtje te zetten, blijkt de hunkering naar een simpele en bevattelijke wereld wel een rode draad in mijn werk te zijn.”

WOUT DESMYTERE

